

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce TOMMI-holding, spol. s r.o. se sídlem Praha 8, Sokolovská 145/66, zastoupené JUDr. Petrem Pavlíkem, advokátem AK Praha 8, Molákova 577/34, proti žalovanému Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3.11.1998 č.j. 3 R 49/98/Šm,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Olomouci se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3.11.1998 č.j. 3 R 49/98/Šm. Tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na přezkoumání rozhodnutí zadavatele (Městská část Praha 15, se sídlem Boloňská 478/1, Praha 10) o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži na „správu vybraných domů ve vlastnictví Hlavního města Prahy svěřených do péče Městské části Praha 15“, vyhlášené v Obchodním věstníku č. 13/98 pod značkou 051676-13/98 dne 1.4.1998. Rozhodnutí zadavatele bylo potvrzeno. V důvodech tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že zadavatel na základě doporučení komise pro posouzení a hodnocení nabídek vydal rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži shora uvedené, přičemž vítězem této soutěže byla jiná firma než žalobce. Žalovaný se soustředil na zodpovězení otázky, zda zadavatel při rozhodování o výběru nejvhodnější nabídky porušil zákon. Stalo se tak k návrhu žalobce, jako uchazeče o veřejnou zakázku, který uvedl následující námitky. Především nesouhlasil s výhradou zadavatele k poskytnutým referencím, neboť mu nebylo známo, že by Městská část Praha 2 nebyla z jeho prací spokojena a z výpovědi mandátní smlouvy ke dni 30.6.1998 nespokojenost nevyplývá. Pokud šlo o skutečnost, že jsou uvedené zakázky realizované jinými právními subjekty, pak uvádí, že se jedná o údaj navíc oproti zadávacím podmínkám a jedná se pouze o dceřinné společnosti uchazeče, které byly založeny za účelem zkvalitnění poskytovaných služeb vlastníkům nemovitostí. Zadavatel se nevypořádal se skutečností, že uchazeč je držitelem značky Czech Made, což je reference nejvyšší a maximálně objektivní.

Žalovaný v odůvodnění svého prvostupňového rozhodnutí uvedl, že zadavatel vybral jako nejvhodnější tu nabídku, která nejlépe splňovala všechna kritéria vyhlášená zadavatelem v podmínkách soutěže a poukázal na to, že v kritériu reference o již

realizovaných zakázkách vznesli jednotliví členové komise požadavek na prověření ukončení práce žalobce a zároveň prověření právní subjektivity společností TOMMI 8 s.r.o., TOMMI 11 s.r.o., TOMMI sever s.r.o. a jejich vztahu ke společnosti žalobce, který je uchazečem v této obchodní veřejné soutěži. Původně také projevíli nedůvěru k ceně uchazeče, která byla nabídnuta a vyzvali jej ke zdůvodnění mimořádně nízké ceny. Po odůvodnění, které se jim dostalo, ji za mimořádně nízkou nepovažovali. Členové komise rozhodli o procentním ohodnocení hodnotících kritérií tak, že kritériu reference o již realizovaných zakázkách přisoudili 22%, výše nabídkové ceny 21%, personální a materiálně technické zabezpečení plnění veřejné zakázky 20%, metodologie zabezpečení zakázky 19% a záruky za kvalitu prováděných služeb a výše finanční záruky 18%. Členové komise se věnovali diskusi podle jednotlivých hodnotících kritérií a poté každý člen komise provedl samostatně hodnocení tak, že do bodové tabulky dopsal hodnoty od nula do sto, podle vlastního názoru na výhodnost jednotlivých nabídek. Bodová hodnocení všech pěti členů komise byla zprůměrována a následně přepočítána váhami jednotlivých kritérií. U prvního kritéria reference bylo konstatováno, že v případě zakázky pro Prahu 2 žalobce chybně doložil potvrzené referenční dopisy i v případě, že mu již bylo známo, že tento objednatel není s prací spokojen a že žalobce dostal již výpověď, a že v nabídce jsou uvedeny i zakázky realizované jinými právními subjekty než je uchazeč, a to firmami TOMMI 8 s.r.o., TOMMI 11 s.r.o., TOMMI služba škole s.r.o. a TOMMI sever s.r.o. a tyto zakázky nejsou žádným způsobem v nabídce odlišeny. Zadavatel si v podmínkách obchodní veřejné soutěže vyhradil právo ověření informací deklarovaných uchazeči v nabídkách. Zadavatel si vyžádal vyjádření Městské části Praha 2 k činnosti společnosti žalobce. V tomto stanovisku je konstatováno, že v průběhu roku 1998 byl žalobce vyhodnocen mezi třemi správními firmami, se kterými bylo navrženo ukončení mandátních smluv na správu domů v majetku Hlavního města Prahy, svěřených Městské části Praha 2. Na základě těchto skutečností byl žalobce v tomto kritériu

s nejvyšší důležitostí pro zadavatele hodnocen hůř než vítězná společnost. Naopak za nejvyšší nabízenou cenu získal žalobce nejvyšší bodové ohodnocení. Žalovaný uvedl, že posuzování a hodnocení předložených nabídek posuzovala a hodnotila odborně způsobilá komise, jejíž práce orgán dohledu nezpochybňuje. Pokud jde o hodnocení značky Czech Made, pak tato vyjadřuje, že se jedná o českou službu splňující požadavky stanovené obecně závaznými platnými právními předpisy a že její vlastnosti odpovídající požadavkům spotřebitelů nejméně v míře srovnatelné s nabídkou kvalitních služeb na českém trhu. Žalovaný neshledal porušení zákona ze strany zadavatele.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, ve kterém namítl, že ukončení mandátní smlouvy ze strany Městské části Praha 2 nezakládá závěr, že s činností uchazeče nebyla spokojenost a tento závěr v průběhu vyhodnocování nabídek nebyl nijak doložen a také počet referencí uchazeče o jeho dceřinných společnostech byl dodatečně upřesněn na 42 a 14. Také mělo být přihlédnuto k tomu, že uchazeč je držitelem značky Czech Made. Žalovaný rozhodl ve druhém stupni tak, že potvrdil rozhodnutí prvostupňové a odůvodnil to tím, že ve vyhlášených podmínkách soutěže jsou zmiňovány reference dvojího druhu. Obě pak byly prvními z pěti kritérií pro hodnocení nabídek. Šlo jednak o reference týkající se způsobu a kvality vedení účetnictví, které měli uchazeči dokládat k údajům o obdobných významných zakázkách posledních pěti let a jednak o reference týkající se již realizovaných zakázek. Tyto druhé reference si zadavatel podle údajů uchazečů o realizovaných zakázkách ověřoval, což zadavateli nelze odepřít. V případě zakázky u Městské části Praha 2, kterou uchazeč uvedl v nabídce jako referenci, zadavatel tak učinil nejprve telefonicky s následným písemným potvrzením. Kromě výpovědi mandátní smlouvy byl v referenci uveden i případ přefakturace prací v domě Krokova č. 4. Okolnost, že v nabídce uchazeče byly původně uvedeny zakázky realizované i jeho dceřinnými společnostmi, neměla na výsledek hodnocení vliv, resp. nemohla

zhoršit hodnocení jeho nabídky. Značka Czech Made nemá ve vztahu k hodnocení kritéria reference nějaký nadřazený význam. Představuje sice osvědčení o dobré úrovni prací, výrobků či služeb, ale není dokladem, že jeho držitel tyto činnosti vykonává lépe než ostatní uchazeči.

Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného z toho důvodu, že postup zadavatele byl shledán jako správný, ačkoliv posouzení nabídek uchazečů bylo provedeno v rozporu se zákonem č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Jedná se o hodnocení jednotlivých kritérií, zejména pak reference, kdy učiněné závěry nemají oporu v provedených důkazech. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se opakuje negativní reference Městské části Praha 2, kterou je třeba rozdělit do dvou částí. Pokud jde o výpověď mandátní smlouvy, nelze z tohoto úkonu dovozovat nespokojenost s činností žalobce a pokud jde o případ přefakturace v domě Krokova č. 4, z něhož byl učiněn závěr v neprospěch žalobce, tento nebyl skutkově blíže doložen a žalobce s ním nebyl oficiálně seznámen a on také tuto akci nerealizoval. Po výpovědi mandátní smlouvy Městská část Praha 2 vyhlásila veřejnou obchodní soutěž, avšak rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky žalovaným bylo pravomocně zrušeno a věc ke dni podání žaloby nebyla uzavřena.

Ze správního spisu žalovaného č.j. 3 R 49/98/Šm vedeného společně i pro č.j. S 100/98/140/OŠ vplynuly tyto rozhodující skutečnosti.

Dne 22.6.1998 podal žalobce návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele, ve kterém vznesl námitky shodně jako posléze v žalobě. Dne 2.7.1998 zahájil žalovaný řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. K tomu starosta Městské části Praha 15 uvedl dopisem ze dne 29.6.1998, že hodnocení nabídek prováděla odborná komise jmenovaná

zadavatelem. Ta se usnesla na závěrečném ohodnocení nabídek vzniklém na základě individuálních hodnocení jednotlivých členů komise a zadavatel rozhodl na základě doporučení této komise. Nižší ohodnocení žalobce bylo ovlivněno zcela nejasným předložením realizovaných zakázek tohoto uchazeče v nabídce. Přitom v zadání byl jednoznačně formulován požadavek uvedení informací o významných zakázkách uskutečněných uchazečem v současné právní formě, a realizované zakázky byly realizovány jiným právním subjektem. Zadavatel si vyhradil právo ověření informací deklarovaných uchazeči v nabídkách a na tomto základě se telefonicky informoval o situaci na Městské části Praha 2. Dne 27.8.1998 zástupkyně starosty Městské části Praha 2 adresovala dopis starostovi Městské části Praha 15, ve kterém uvedla, že žalobce byl na počátku roku 1998 vyhodnocen mezi třemi firmami, se kterými bylo navrženo ukončení mandátních smluv na správu domu v majetku Hlavního města Prahy, svěřených Městské části Praha 2. Proto bylo odsouhlaseno vypovězení této smlouvy a vypsání veřejné obchodní soutěže. Uvedla jako důvod ukončení spolupráce s žalobcem i případ domu Krokova č. 4 v Praze 2, kdy na základě stížnosti nájemníků byl prověřován způsob provádění prací v domě a po složitém řízení vyšlo najevo, že žalobce měl vyfakturovat MČ Praha 2 práce provedené na tomto domě za cca 180 tisíc Kč, ačkoliv dle znaleckého posudku tyto práce byly provedeny jen ve velmi malém množství, cca za 20 tisíc Kč. Spis obsahuje potvrzení Sdružení pro cenu České republiky za jakost, že v oboru správy a údržby bytového domovního fondu nedílně spojené se zajištěním havarijně-technické služby a realizací stavebních prací získal žalobce ocenění značkou Czech Made jako vůbec první firma v České republice, a to v roce 1998 s propůjčením na období příštích dvou let. Datováno 9.7.1998. Součástí správního spisu žalovaného je i dokumentace o obchodní veřejné soutěži Městské části Praha 15, jak ji vedla pověřená společnost CERTOS s.r.o., Praha 6. Obsahem je objednávka zveřejnění inzerátu v Obchodním věstníku. Městská část Praha 15, zastoupená společností CERTOS s.r.o., vyhlásila obchodní veřejnou soutěž na správu vybraných domů ve vlastnictví Hlavního města Prahy, svěřených

do péče Městské části Praha 15. Podle bodu pátého hodnocení nabídek bude provedeno bodovým systémem s pomocí více kritérií. Kritéria jsou uvedena v sestupném pořadí významu, který jim zadavatel přisuzuje: a) reference o již realizovaných zakázkách včetně reference o způsobu a kvalitě vedení účetnictví a jeho slučitelnosti s vedením účetnictví zadavatele, b) výše nabídkové ceny, c) personální a materiálně technické zabezpečení plnění veřejné zakázky, d) metodologie zabezpečení zakázky, e) záruky za kvalitu prováděných služeb a výše finanční záruky. V předpokladech pro splnění veřejné zakázky jsou uvedeny mj. i údaje o obdobných významných zakázkách uskutečněných uchazečem v současné právní formě za posledních pět let. Zadavatel si vyhradil právo ověřit, případně vyjasnit informace deklarované uchazeči v nabídkách před rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky. Materiál obsahuje zprávu o posouzení hodnocení nabídek v obchodní veřejné soutěži, která obsahuje údaje o složení komise, přehled přijatých nabídek, výsledek posouzení jednotlivých nabídek, stručný popis způsobu hodnocení nabídek ke každému z uvedených kritérií a výsledek hodnocení jednotlivých nabídek. Pokud jde o žalobcem namítané nesprávné hodnocení kritéria reference, v tomto hodnocení je uvedeno, že žalobce chybně doložil potvrzené referenční dopisy i v případě, že mu již bylo známo, že objednatel zakázky pro MČ Praha 2 není s prací žalobce spokojen a že již dostal výpověď a dále, že v nabídce jsou uvedeny i zakázky realizované jiným právním subjektem než je uchazeč (TOMMI 8 s.r.o., TOMMI 11 s.r.o., TOMMI služba škole s.r.o., TOMMI sever s.r.o.) a tyto zakázky nejsou žádným způsobem v nabídce odlišeny. Z hodnotící tabulky vyplývá, že každý z pěti členů komise pro posouzení a hodnocení nabídek ke každému kritériu přisoudil určitý počet bodů; žalobce získal 92,392 bodů indexu, společnost Liga servis s.r.o. 95,276 a společnost Ikon s.r.o. 71,204 bodů. Žalobce se tudíž umístil na druhém místě v pořadí. Dokumentace obsahuje zadávací podmínky obchodní veřejné soutěže, rozhodnutí zadavatele o jmenování členů a náhradníků členů komise pro posouzení hodnocení nabídek, protokol o otevírání nabídek ze dne 6.5.1998, čestné prohlášení o

nepodjatosti podle § 32 zákona členů komise včetně jednoho náhradníka, zdůvodnění nabídkové ceny žalobce ze dne 25.5.1998 s poukazem na oznámení o rozhodnutí výběru nejvhodnější nabídky v soutěži na zajištění správy některých domů ve vlastnictví MČ Praha 2 z 18.5.1998. Z něho vyplývá, že na prvním místě se umístila firma Duda SVD, spol. s r.o.. V zápise z prvního jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek je zaznamenáno, že v kritériu reference vznesli jednotliví členové komise požadavek na prověření ukončení práce žalobce na Praze 2 a zároveň požadavek prověření právní subjektivity společností TOMMI 8 s.r.o., TOMMI 11 s.r.o., TOMMI sever s.r.o. a jejich vztahu ke společnosti žalobce. Také je projevena nedůvěra k ceně žalobce. Komise byla seznámena se způsobem hodnocení nabídek s tím, že jednotliví členové komise vyplní své individuální hodnocení, výsledky pak budou zprůměrovány. Podle zápisu z druhého jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29.5.1998 bylo rozhodnuto, že se neshledává důvod k vyloučení uchazeče - žalobce pro neodůvodněnou mimořádně nízkou nabídkovou cenu a bylo členy komise rozhodnuto o procentním ohodnocení hodnotících kritérií. Dne 1.6.1998 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky, podle které se na druhém místě umístil žalobce, přičemž v rozhodnutí bylo uvedeno, že se tak děje v souladu s doporučením komise pro posouzení a vyhodnocení nabídek ze dne 29.5.1998. Spis obsahuje námítky proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 10.6.1998. V něm je namítáno, že zadavatel uvedl pouze jedno kritérium ve svém rozhodnutí, a to výše nabídkové ceny (to odpovídá textu rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, kde je uvedena vždy společnost na prvním, druhém a třetím pořadí vždy s konkrétní nabídkovou cenou) aniž by uvedl, jak se zabýval ostatními kritérii, jestliže zejména reference jsou na prvním místě významu.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo, ale žalobu důvodnou neshledal.

Podle § 249 odst. 2 o.s.ř. žaloba musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí orgánu, které napadá, vyjádření, v jakém rozsahu se toto rozhodnutí napadá, uvedení důvodů, v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, a jaký konečný návrh činí.

Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí; dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce pak k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédne jen, jestliže vzniklé vady mohly mít na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv.

Zadavatel vyhlásil veřejnou soutěž dne 1.4.1998, v době účinnosti zákona č. 199/1994 Sb. ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a před účinností zákona č. 93/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o zadávání veřejných zakázek. Podle čl. V zadávání veřejných zakázek zahájené před účinností zákona č. 93/1998 Sb. se dokončí podle dosavadních předpisů. Proto žalovaný nepochybil, jestliže postupoval podle zákona ve znění před touto poslední novelou, která nabyla účinnosti dnem 30.4.1998.

Podle § 38 odst. 1,2 zákona zadavatel je povinen na základě posouzení a hodnocení nabídek komisí rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky, pokud si v podmínkách soutěže nevyhradil právo odmítnout všechny předložené nabídky. Nejvhodnější nabídkou se rozumí nabídka nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. Jestliže rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky neodpovídá pořadí nabídek podle hodnocení komise, je zadavatel povinen své rozhodnutí písemně zdůvodnit. Podle § 59 je-li podán návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, orgán dohledu po jeho přezkoumání : a) rozhodnutí zadavatele zruší, shledá-li návrh důvodným, a zadavateli

uloží provést nový výběr, popřípadě uloží nové zadání veřejné zakázky, b) návrh zamítne a rozhodnutí zadavatele potvrdí, neshledá-li porušení zákona. Podle § 61 na přezkoumávání úkonů zadavatele u orgánu dohledu se používají ustanovení správního řádu, není-li stanoveno jinak tímto zákonem.

K tomu, aby bylo možné dát odpověď na námitky žalobce, je zapotřebí vymezit hranici, za kterou již při své dohledové činnosti žalovaný nemůže jít. Přezkumná činnost orgánu dohledu totiž spočívá výhradně v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Zákon není procesním předpisem a nelze ani v průběhu zadávání veřejných zakázek se dovolávat podpůrného použití správního řádu; výjimku představuje pouze přezkoumávání úkonů zadavatele orgánem dohledu (§ 61 zákona).

Z pečlivě vedené dokumentace o průběhu veřejné zakázky je patrný přesný postup zadavatele, včetně způsobu hodnocení jednotlivých nabídek a odůvodnění, proč bylo učiněno konkrétní bodové ohodnocení. Žalovaný v prvním stupni správně zdůraznil, že posuzování a hodnocení předložených nabídek prováděla odborně způsobilá komise. Žalovaný ve druhém stupni se vyjádřil k ověřování referencí zadavatelem tak, že toto mu nelze odepřít. V té souvislosti zmínil i případ přefakturace prací v domě Krokova č. 4.

Ze zápisu z prvního jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek dne 19.5.1998 je zřejmé, že v kritériu „reference“ vznesli jednotliví členové komise požadavek na prověření ukončení práce žalobce na Praze 2 a zároveň požadavek na prověření právní subjektivity společnosti TOMMI 8 s.r.o., TOMMI 11 s.r.o. a TOMMI sever s.r.o. a jejich vztahu k žalobci. Dále se zabývali i nabídkovou cenou. Na druhém zasedání dne 29.5.1998 komise ve stejném složení nabídky posoudila a hodnotila. Měla přitom k dispozici dopis žalobce ze dne 25.5.1998, kterým byla zdůvodněna nízká cena nabídky

a komise ji proto nepovažovala za mimořádně nízkou. Součástí dopisu bylo žalobcem učiněno i oznámení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ve veřejné obchodní soutěži na zajištění správy některých domů ve vlastnictví Hlavního města Prahy svěřených MČ Praha 2. Z tohoto dopisu vyplývá, že nejvýhodnější nabídkou byla vybrána nabídka společnosti odlišné od žalobce. Nabídka žalobce obsahovala mj. i údaje o zakázce pro MČ Praha 2, včetně termínu realizace od 2.9.1994 do 30.6.1998 a také kladné reference vystavené dne 18.12 a zejména 28.1.1998. V dokumentaci o průběhu veřejné zakázky je zpráva o posouzení a hodnocení nabídek a je v ní podrobně uveden jak způsob hodnocení nabídek, tak i výsledky tohoto hodnocení. V kritériu „reference“ bylo uvedeno chybné doložení referenčních dopisů, bylo-li žalobci známo, že objednatel nebyl s jeho prací spokojen a že dostal výpověď, a dále uvedení zakázek realizovaných jinými právními subjekty než je žalobce. V kritériu „záruky za kvalitu prováděných služeb a výše finanční záruky“ je konstatováno, že jiná společnost nabídla peněžní jistotu 400.000,- Kč, tedy více než žalobce. Hodnoticí tabulky vyplněné individuálně členy komise vypovídají o tom, že kritéria výše nabídkové ceny, personální a materiálně technické zabezpečení plnění zakázky a metodologie zabezpečení zakázky byla hodnocena nejvyšším počtem bodů u žalobce, tj. 100, kdežto kritéria „reference“ a „...výše finanční záruky“ nižším počtem bodů, a to od 70 do 88.

Žalobce zpochybňuje zákonnost právě tohoto vlastního posouzení jeho nabídky. Přitom tento bod je onou hranicí, kterou nesmí žalovaný překročit, neboť by se sám stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoce sahají do úrovně těch činností zadavatele, která obecně vyjádřeno, vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů na soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů komise, neboť tím by orgán dohledu ve svých důsledcích sám se stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět stanoveným kritériím a také v soutěži

zvitězit. To platí i pro nezaměnitelnou roli zadavatele. Orgán dohledu nemůže přebírat odpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá odborné předpoklady a nelze to požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. ~~V opačném případě by se totiž vlastní výběr nejvhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl.~~ Vlastní akt posouzení a hodnocení nabídek, který je napadán, nemůže podléhat dohledové činnosti, neboť jde nikoliv o dodržení zákonem stanovených postupů, ale o myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů. Tito členové komise nehodnotí shromážděné poznatky podle obecných zásad práva procesního, jakožto důkazy a nejednají a nerozhodují ve správním řízení. Komise, která nabídky posuzovala, zasedala v zákonem předepsaném složení a měla k dispozici veškeré potřebné doklady, aby se její členové mohli rozhodnout pro výběr nejvhodnější nabídky. Je zřejmé, že dokumentace o průběhu obchodní veřejné soutěže obsahuje podklady, z nichž lze usoudit, že v okamžiku před vlastním aktem hodnocení nabídek byly vyjádřeny určité pochybnosti o některých aspektech nabídky předložené žalobcem, ale konečně i jinými uchazeči, a ty mohly a zřejmě také ovlivnily úvahy členů komise, jaké hodnocení žalobci v jednotlivých kritériích přiznat. Soud může jen konstatovat, že není z dokumentace o obchodní veřejné soutěži seznatelné, že by komise měla před vlastním hlasováním úřední informaci o tom, že objednatel zakázky MČ Praha 2 byl s prací žalobce nespokojen, to je v určitém rozsahu dokumentováno až dopisem zástupce starosty MČ Praha 2 ze dne 27.8.1998; nikde není záznam obsahu udávané telefonické informace. Komise měla pouze k dispozici dopis o výsledcích veřejné soutěže MČ Praha 2, tak jak jí byl předložen žalobcem. Naproti tomu požadavek komise na prověření právní subjektivity společností TOMMI 8 s.r.o. etc. byl v okamžiku rozhodování relevantní výtkou, na níž byla dána odpověď až v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele, v němž však také poprvé byla tato výtko zadavatelem formulována.

Zákon nestanoví povinnost komise před hodnocením nabídek ověřovat a vyjasňovat si informace deklarované uchazeči v nabídkách. Tato povinnost se týká jen mimořádně nízké nabídkové ceny ve smyslu § 36 zákona, jež stíhá zadavatele, ale ve fázi před hodnocením komisí. Právo ověřit či vyjasnit si informace deklarované uchazečem v nabídkách, které si zadavatel vyhradil jako součást dalších nabídek obchodní veřejné soutěže ve smyslu § 5 odst. 2 zákona, je limitováno ustanovením § 38 zákona. S touto výhradou není spojen odpovídající nárok uchazeče. Výhrada práva shora se týká toliko zadavatele, nikoli komise. Komise tedy formulovala pochybnosti, které pravděpodobně ovlivnily hodnocení nabídek jejími členy. Formulace výhrad je legitimní součástí procesu posouzení nabídek. Potřeba jejich vyjádření spadá do roviny úvah členů komise v rámci fáze hodnocení nabídek a nelze ji přezkoumávat nebo určovat její míru. To se obměnou slov týká i dalšího kritéria, v němž žalobce nebyl stoprocentně úspěšný, totiž záruky za kvalitu prováděných služeb a výše finanční záruky, což však žalobce výslovně nenapadal. Zadavatel převzal hodnocení nabídek tak, jak mu jej předložila komise, a tudíž neměl povinnost výběr nejvhodnější nabídky zdůvodňovat. Zadavatel nevyužil výhrady práva na ověření a vyjasnění informací deklarovaných uchazeči v nabídkách, což však není postup v rozporu se zákonem a využití této výhrady nelze vynucovat. O případných jiných formách odpovědnosti, jestliže by objektivně nebyla vybrána nejvhodnější nabídka, soud nevidí účelné se na tomto místě zabývat. Orgánu dohledu za popsané situace nepřísluší vstupovat do úvah o vhodnosti výběru jednotlivých nabídek, neboť není zmocněn k tomu, aby zastoupil zadavatele v jeho postavení, které mu zákon vymezuje.

Protože námitky žalobce se dotýkaly právě fáze hodnocení jeho nabídky komisí a vlastního rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, uzavírá soud, že tento volný aspekt procesu zadávání veřejných zakázek nelze podrobit přezkumné činnosti orgánu

dohledu. Proto žalovaný nepochybil, zamítl-li návrh žalobce podaný dle § 57 zákona. Soud neshledal žádné vady řízení před správním orgánem, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti ve smyslu § 250i odst. 3 o.s.ř. a jež by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

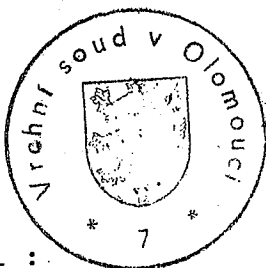
Soud neshledal tedy žádné důvody, které by svědčily o nezákonnosti postupu žalovaného, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. Protože oba účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, soud tak i postupoval (§ 250f, § 250j odst. 1 o.s.ř.).

O nákladech řízení rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu nárok, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému tato náhrada ze zákona nenáleží (§ 250k odst. 1 o.s.ř.).

S ohledem na skutečnost, že soud vydal v průběhu přezkumného řízení rozhodnutí podle § 250c o.s.ř. o odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, připomíná, že účinnost tohoto usnesení končí s rozhodnutím ve věci samé.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 17.6.1999

Za správnost vyhotovení :
P. Oklešťková *Oklešťková*

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu